

ת"פ 37925/06/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אדם אבו עסא (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 37925-06-21 מדינת ישראל נ' אבו עסא(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט יריב בן דוד המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל - תביעות נגב	אדם אבו עסא (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד מחמד אבו עביד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות הסגת גבול פלילית וגניבת מתקן תשתית, עבירות לפי סעיפים 447(א) ו-384א(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בהתאמה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בשעות הלילה המאוחרות של יום 7.8.20, הסיג הנאשם גבול יחד עם מר יוסי גאן (להלן: "**יוסי**" או "**האחר**") למתחם בנייה מגודר בבאר-שבע (להלן: "**המתחם**"). במעמד זה, נכנסו השניים למחסן אשר נמצא בשלבי בנייה וגנבו מקירותיו כבלים, אשר משמשים חלק מקווי תשתית חשמל.

עוד צוין, כי במועד הרלוונטי, עבד אבי הנאשם כשומר במתחם.

טיעונים לעונש

2. בדיון שנערך ביום 4.2.24, הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם (**ת/1**), טיעונים בכתב (**ת/2**) ופרוטוקול גזר דין של שותפו יוסי, מת"פ 41226-08-20 (**ת/3**).

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו: הגנה על מרקם ואיכות החיים של תושבי המדינה. נטען כי מדובר במעשים שהינם בגדר ב"מכת מדינה", כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, ולקביעת מתחם עונשי הנע בין **9 לבין 24** חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עצמן, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 8 הרשעות, רובן בתחום עבירות האלימות והרכוש. נטען כי הנאשם נדון בעבר לעונשי מאסר ממושכים, אשר לא הרתיעוהו

עמוד 1

מלהמשיך ולבצע עבירות נוספות.

ב"כ המאשימה עתרה לענישה בחלקו העליון של מתחם העונש, ולהטלת רכיבי ענישה נוספים - מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים, התחייבות, קנס משמעותי ופיצוי הולם למתלוננים, זאת בשים לב למניע הכלכלי שביסוד עבירות אלו.

ב"כ המאשימה טענה כי לא ניתן להקיש מגזר דינו של האחר (יוסי) בצל עקרון אחידות הענישה, שכן שם מדובר היה בהסדר טיעון "סגור" אשר כלל תיקון בכתב האישום, והתגבש בין היתר עקב נסיבות אישיות של האחר.

4. **ב"כ הנאשם** הפנה להודאת הנאשם והחיסכון בזמן השיפוטי שנלווה לכך.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות בוצעו בשעת לילה מאוחרת, ומשכך, פוטנציאל הסלמת האירוע מצומצם. עוד נטען כי לא ניתן לאמוד את גובה הנזק שנגרם.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אשר הוגשה על ידי המאשימה אינה הולמת את נסיבות כתב האישום, בין השאר היות ועניינה במקרים בהם נותקה תשתית אשר הביאה להפסקת חשמל, שלא כמו במקרה דנן בו לא נגרם נזק עקיף מעבר לביצוע הגניבה עצמה.

לשיטת ב"כ הנאשם, מתחם העונש הראוי צריך להתחיל במאסר מותנה.

כן נטען לחלוף זמן של 4 שנים ממועד העבירה.

נמסר כי הנאשם נדון אך לאחרונה ל-20 חודשים והוא עייף ממצבו הפלילי.

לשיטת ב"כ הנאשם, העונש שראוי לגזור על הנאשם הוא **חודשיים אשר יצטברו למאסרו** הנוכחי.

5. כל צד הגיש פסיקה התומכת לשיטתו בעתירתו העונשית.

6. בדבריו האחרונים מסר **הנאשם**:

"הפריצה הזאת לא הייתה מכוון להיות דבר שנכנסתי לגנוב. אני ואבא שלי עבדנו שם ואני מכיר את המקום טוב והכבל שלקחתי אותו אני מודה שלקחתי אותו הוא לא היה מחובר לחשמל ולא היה דבר שסיכן חיי אדם. זה כבל אני מכיר אותו ויודע שהוא זרוק ואני לא נכנסתי או חתכתי כבל ולא היה נזק שם. אמרתי למנהל שאני ואם אתה רוצה אני מוכן לשלם את הנזק הזה. אני ואבא שלי עד היום עובדים שם."

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

8. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם שמירה על קניינו של הציבור ועל תחושת ביטחונו.

9. לענייננו יפים הדברים מתוך רע"פ 3372/08 **גיא אמסלם נ' מדינת ישראל** (נבו 16.04.2008):

"עבירות של גניבת מתכת, שהפכו תופעה נפוצה במקומותינו בשנים האחרונות, נושאות עמן מימד של חומרה יתרה. החבלה בנכסי ציבור, המתאפיינת בהיעדר כל רסן מצדם של גנבים המצפים לרווח קל, מסבה נזק כלכלי, בטיחותי, ותרבותי ששיעורו ניכר ומועצם לא אחת בשל הנטייה להרוס את הנכס שנגנב עד כי לא ניתן עוד להשיבו למצבו המקורי, אפילו אם נתפס"

10. מסקירת מדיניות הענישה הנוהגת באירועי גניבת מתקני תשתית, מתקבלת תמונת הפסיקה הנוהגת הבאה:

א. רע"פ 4635/08 **בוקרא נ' מדינת ישראל** (נבו 28.08.2008)

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירת פגיעה במתקן בזק בצוותא וגניבה ("רגילה"), בכך שחתכו כבל בזק שהיה מוטמן וגרמו בכך לנזק בגובה 46,617 ₪. נאשם 1, אשר ריצה מאסרים בגין עבירות זהות, נדון ל-40 חודשי מאסר (והפעלת מע"ת); נאשם 2, אשר נדון אך לעבודות שירות בעברו בעבירות רכוש נדון ל-24 חודשי מאסר (והפעלת מע"ת); נאשם 3, אשר הורשע בנוסף בנהיגה בפסילה אך ללא עבר פלילי רלוונטי ובשל נסיבות אישיות מקלות, נדון ל-12 חודשי מאסר. ערעורם של כל השלושה לבית-המשפט המחוזי נדחה. בקשת הרשות לערעור של נאשם 1 נדחתה בציון כי מדובר בעונש הולם, שאיננו חורג ממתחם הענישה הראוי.

ב. רע"פ 3530/18 **סמי אלטורי נ' מדינת ישראל** (נבו 23.07.2018)

שלושת הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירת הסגת גבול וגניבה ("רגילה") בצוותא, בכך שהשניים נכנסו בחמישה מועדים שונים למחסן ציוד כימי וגנבו משם ציוד רב. בית-המשפט קבע כי מדובר בנזק של "מאות אלפי ₪". **המתחם שנקבע נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר**. שניים מהנאשמים נדונו ל-12 חודשי מאסר והשלישי, שלו עבר פלילי מכביד, נדון ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הקל את עונשו של המבקש מ-12 ל-9 חודשי מאסר. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ג. עפ"ג (מח' ב"ש) 4525-07-17 **דדון נ' מדינת ישראל** (לא פורסם 25.9.17)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בחמישה כתבי אישום. שניים מתוכם דומים, כך שמדובר בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה ("רגילה") של ציוד כיבוי אשר רב מתוך בניין מגורים. בית-המשפט קבע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים: בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר. בשל שיקולי שיקום וחסד, נדון הנאשם באחד מהתיקים ל-4 חודשי מאסר, ובשני ל-7 חודשי מאסר, ותוך ביצוע חפיפות בין אלה, ותיקים אחרים. ערעור הנאשם נמחק לבקשתו.

ד. עפ"ג (מחוזי חי') 42636-02-14 **סואעד נ' מדינת ישראל** (נבו 24.04.2014)

מערער (1) הורשע על פי הודאתו בניסיון גניבת מתקן תשתית, היזק לקווי תשתית והפרעה לשוטר, בכך שהזיק וניסה לגנוב, ביחד עם אחר, כבל תשתית של "בזק" בכך שחתכו 121 חתיכות והעמיסו על גבי רכב ונתפסו בכף. **בית-משפט עמוד 3**

השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת גניבת קווי תשתיות והנזקים לקו תשתית והמחובר אליהם נע בין 6 ל-30 חודשי מאסר וגזר על המערער 12 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי אישר את המתחם ודחה הערעור.

ה. עפ"ג (מחוזי י-ם) 38777-12-14 **רשק נ' מדינת ישראל** (נבו 02.07.2015)

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בצוותא בעבירות ניסיון גניבה מתקן תשתית וניסיון פגיעה במתקן בזק, בכך שחתכו כבל תקשורת שהיה מחובר לעמוד טלפון אולם נתפסו בכף. **המתחם שנקבע נע בין 6 חודשים לשנתיים מאסר.** הנאשמים נדונו ל-6 חודשי מאסר (והפעלת מע"ת אצל אחד מהם). ערעור השניים נדחה.

ו. עפ"ג (מחוזי חי') 10826-06-13 **ברייה נ' מדינת ישראל** (נבו 13.02.2014)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת מתקן תשתית והיזק לקווי תשתית, בכך שגנב 820 מטרים של כבל תקשורת "בזק" בשווי נזק מוערך של 30,000 ₪. **המתחם שנקבע נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר** ובשל היעדר הרשעות קודמות, גזר את דינו ל-12 חודשי מאסר. בדחותו את הערעור, פתח בית-המשפט המחוזי את הכרעתו כך: "נאמר מיד, כי מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא הולם הוא את העבירה, על נסיבותיה."

ז. ת"פ (שלום ק"ג) 60622-03-18 **מדינת ישראל נ' הואשלה** (נבו 27.07.2020)

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוע בצוותא גניבת מתקן תשתית, פריצה לבית עסק והחזקת מכשירי פריצה, בכך שפרצו לתוך מתקן מגודר של חברת "פלאפון" בתוך שטח חקלאי וגנבו 8 מצברים בשווי כולל של 8,000 ₪. **המתחם שנקבע נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר.**

ח. ת"פ (שלום ק"ש) 4535-11-18 **מדינת ישראל נ' עזאם** (נבו 26.6.2019)

הנאשם (2) הורשע על פי הודאתו בגניבת מתקן תשתית, קשירת קשר לביצוע פשע והסתייעות ברכב לעבור עבירה, בכך שקשר, חתר וגנב עם שותפו לתיק כ-600 מטר של כבל תקשורת וגרמו לנזק אשר מוערך ב-120,000 ₪. **המתחם שנקבע נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר.** בהיעדר עבר פלילי ושיקולי אחידות ענישה (השותף נדון ל-6.5 חודשי מאסר בהסדר "סגור"), נדון הנאשם ל-5 חודשי עבודות שירות.

בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11.

(סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם מביצוע העבירה: לא נמסר אומדן הנזק במסגרת עובדתית מוסכמת, לא צוין בכתב האישום המתוקן היקף הגניבה, ולא נמסר על נזק עקיף כלשהו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: גניבת קווי תשתית חשמל ממבנה המצוי בשלבי בניה, עלולה להביא לנזקים הכרוכים בבטיחות העובדים במקום וחשיפתם לסכנת התחשמלות ולעיקובים בהשלמת הבניה. בנוסף, עלול להגרם נזק עתידי משמעותי כתוצאה של המשך עבודה "כרגיל" מבלי שימת לב לכך שנגנבו כבלי התשתית, עד לשלב מאוחר בו הבנייה כבר הושלמה.

תכנון שקדם לביצוע העבירה: הגעתם של הנאשם והאחר (יוסי) בשעת לילה מאוחרת אל אתר בניה מגודר (בו עובד אבי הנאשם) תוך זחילתם מתחת לגדר וכניסתם אל מבנה בו הותקנו קווי תשתית חשמל, מלמדת על תכנון ואיסוף מידע מקדימים לביצוע.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: ניסיון החיים והשכל הישר מלמדים על מניע של הפקת רווח כספי מידי וקל.

12. בטרם אקבע את מתחם העונש ההולם הראוי לנאשם, יש לעמוד על עיקרון אחדות הענישה, שהוא מיסודותיו של ההליך הפלילי. כך למשל נקבע בע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (נבו 23.09.2014):

"עקרון אחדות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה. עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות ובעלי נסיבות אישיות דומות. עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחדות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרם או בנסיבותיו האישיות של המבצע" וכן בע"פ 11699/05 סרפו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד יימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי"

בעניינינו, שותפו של הנאשם למעשים, הורשע במסגרת הסדר טיעון עונשי בעבירות של **סיוע להסגת גבול וסיוע לגניבת מתקן תשתית**, ונדון למאסר מותנה, קנס והתחייבות. על פי כתב האישום המתוקן התבטא הסיוע בכך שהאחר השגיח כי איש לא יתקרב למקום בזמן בו הנאשם זחל מתחת לגדר המתחם וגנב את כבלי התשתית. ההסכמה העונשית בענייניו של האחר גובשה לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן ממנו עלו נסיבות אישיות מורכבות לרבות נכות של 100 אחוז.

עולה איפוא כי קיימת הבחנה משמעותית בין הנאשם לבין האחר, הן ביחס לנסיבות ביצוע המעשה (מסייע מול מבצע עיקרי) והן ביחס לנסיבות העושה.

יחד עם זאת סבורני כי מתחייב קיומם של קשר והלימה בין עונשו של האחר לעונש הנאשם, גם בהתחשב בהבחנות הקיימות ביניהם.

בהתאם לאמור, מצאתי לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני, ובהתאם לכך, סבורני כי מתחם העונש ההולם לאירוע נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, בעיקר בעבירות אלימות ורכוש. הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר בעברו, והוא מרצה עתה עונש מאסר בן 20 חודשים, בגין הרשעתו בעבירות אלימות.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וניסיונות חזרה למוטב: הודאת נאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על עמוד 5

ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה לקורבן העבירה אשר נחסך ממנו מעמד העדות בבית-המשפט, נלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, קשה לומר כי הנאשם ערך ניסיונות של ממש לחזור למוטב - לאחר ביצוע המעשים בתיק זה עבר הנאשם עבירות נוספות ונדון למאסר ממושך אותו מרצה עתה.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה: לא הוצגה כל אסמכתה בדבר פיצוי הנאשם על הנזק שגרם באתר הבניה.

חלוף הזמן: העבירה בוצעה ביום 7.8.20 וכתב האישום בגינה הוגש 10 חודשים לאחר מכן, ביום 16.6.21. חלק בלתי מבוטל מבקשות הדחיה בתיק היו מטעם ההגנה (מיצוי מו"מ, מחלת נאשם, השלמת מסמכים), ודחיה נוספת ניתנה בצל מצב החירום אליו נקלעה המדינה. בסופו של יום חלף זמן ניכר ממועד ביצוע העבירות, אך נוכח הנסיבות שלעיל מצאתי לזקוף לזכותו של הנאשם משקל מועט בלבד בגין רכיב זה.

14. בשקלול מכלול הנסיבות, ומתוך מקום של קיום יחס ראוי בין עונשו של האחר לעונשו של הנאשם, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש בשליש הראשון של מתחם הענישה, אך לא בתחתיתו.

סוף דבר

15. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 6 יצטברו לכל מאסר אותו נושא הנאשם, והיתר ירוצו בחופף.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.7.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il

• תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו

עמוד 6

073-205-5000, או *35592

תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, בהעדר הצדדים.